

Prezentacija Prijedloga za ocjenu ustavnosti Nastavnog plana i programa zdravstvenog odgoja u osnovnim i srednjim školama (Teo Klarić i drugih 627 predlagatelja)

- Pozivajući se na pravo prvenstva roditelja u odgoju djece – koje nam priznaje Opća deklaracija Ujedinjenih naroda o ljudskim pravima, a za njom i Europska konvencija za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, te Ustav Republike Hrvatske – **nismo spremni nikome priznati vlast da nad našom djecom provodi nedopuštenu indoktrinaciju.**
- Napominjemo da se zdravstveni, pa i spolni odgoj i do sada podučavao u hrvatskim školama. Novim zdravstvenim odgojem se ne uvode u naše škole novi sadržaji – nego se postojeći ideologiziraju u skladu sa svjetonazorom aktualnog ministra. Smatramo da su do sada podučavani sadržaji – koji su svjetonazorski neutralni i do sada nisu stvarali prijepore – posve prikladni, jer se temelje na egzaktnim znanstvenim činjenice o spolnosti i reproduktivnom zdravlju. Do sada, nitko takve sadržaje nije dovodio u pitanje – pa čak ni autori ovog novog nastavnog plana i programa zdravstvenog odgoja.
- **Odluka** o donošenju nastavnog plana i programa zdravstvenog odgoja u osnovnim i srednjim školama, koja je **donijeta** i objavljena u „**Narodnim novinama**“ br. 106 iz 2013. godine **nakon formalistički provedene javne rasprave, nije sukladna kriterijima demokracije i zaštite ljudskih prava i sloboda na koje je ukazao Ustavni sud RH u svojoj odluci od 22. svibnja 2013. godine, kojom je ukinut raniji „Kurikulum zdravstvenog odgoja“** i određeno da do daljnega treba u hrvatskim osnovnim i srednjim školama provoditi nastavu zdravstvenog odgoja – uključujući tu izrijekom seksualni odgoj – prema nastavnim planovima koji su vrijedili početkom nastavne godine 2012/2013. **Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta se zapravo izruguje sa primjedbama roditelja** sadržanim u čak **564 pismena priloga** iz odgojno-obrazovnih ustanova (od vijeća učenika, vijeća roditelja i učiteljskih i nastavničkih vijeća) **i daljnjih 1.967** od predstavnika zainteresirane javnosti (pojedinaца, roditelja, predstavnika civilnog sektora, strukovnih udruga...): **tobože je njihovo povjerenstvo svo to mnoštvo pismenih priloga pročitalo za svega šest tjedana, te ih uspjelo sažeti u samo devet rečenica.**
- Sada ministar Željko Jovanović čak u pismenoj formi tvrdi, da su potom bacili svih tih 2.531 priloga iz javne rasprave; štoviše da u Ministarstvu čak nisu uspjeli sačuvati niti primjerak odluke kojom su imenovali očito jako veliki broj članova povjerenstva koji su izvršili izniman umni napor sažimanja 564 priloga iz ustanova školskog sustava i 1.967 od pojedinaца i udruga – u samo devet rečenica.
- Jedva da valja spomenuti kako ministarstvo – koje inače raspolaže stručnjacima za odnose s javnošću i često upriličuje konferencije za novinstvo – nije održavanje četiri prezentacije Kurikuluma (za vrijeme javne rasprave se akt o kojem se raspravljalo zvao „Kurikulum“, da bi poslije dobio ime „Nastavni plan i program“) što ih sukladno zakonu upriličilo u Zagrebu, Osijeku, Rijeci i Splitu najavilo putem baš niti jednog masovnog medija – nego su zainteresiranim roditeljima ostavili mogućnost da eventualno informaciju o mjestu i vremenu održavanja tih prezentacija nađu „surfanjem“ po web – stranicama Ministarstva.
- U točki 13.2. svoje odluke od 22. svibnja 2013. god. iznosi Ustavni sud RH da „*u konkretnom slučaju, država nije ispunila svoju proceduralnu ustavnu obvezu da nastavne sadržaje zdravstvenog odgoja u državnim/javnim školama na uravnotežen način uskladi s ustavnim pravom i slobodom roditelja na odgoj njihove djece. Proces pravnog oblikovanja sadržaja zdravstvenog odgoja u Republici Hrvatskoj pokazao je značajan nedostatak demokratskog pluralističkog pristupa. Ishod tog procesa, Odluka-KZO/12 odnosno Odluka-KZO/13, takav je da se može ocijeniti nesuglasnim prije svega s člankom 63. stavcima 1. i 2. Ustava u proceduralnom aspektu.*“. Smatramo da je ovakvim postupanjem MZOS još jednom povrijedilo iste ustavne odredbe, zapravo se izrugujući sa visokim demokratskim standardima čije poštivanje zahtijeva Ustavni sud.

- U točki 12.4 iste svoje odluke, Ustavni sud „posebno naglašava visoka demokratska mjerila koja je ustanovio Europski sud u predmetu *Folgero i drugi protiv Norveške*. Naime, podnositelji zahtjeva u tom su predmetu bili roditelji - pripadnici jedne građanske udruge, u državi u kojoj se 86% populacije smatra pripadnicima službene (kršćanske) evangeličko-luteranske vjeroispovijedi. U toj odluci Europskog suda (§ 84.) jasno je izraženo stajalište kako demokracija ne znači da stajališta većine moraju uvijek prevladati. Naprotiv, potrebno je izbjegavati bilo kakve zlouporabe dominantnog položaja i postići ravnotežu koja osigurava pravedan i prikladan tretman manjina kad su u pitanju uvjerenja roditelja o načinu odgoja i obrazovanja vlastite djece - uvjerenja koja su vrijedna poštovanja u demokratskom društvu i nisu nespojiva s ljudskim dostojanstvom.“
- Mi - kao roditelji uglavnom katoličke vjeroispovijedi, u Hrvatskoj kao državi u kojoj većina od 86,28% stanovništva pripada katoličanstvu – zahtijevamo u Hrvatskoj onakva prava kakva je Europski sud za ljudska prava osigurao roditeljima i djeci iz redova ateističke manjine u Norveškoj.
- Ovdje želimo citirati riječi **međudržavnog Ugovora između Svete Stolice i Republike Hrvatske o suradnji na području odgoja i kulture**, kojega je Hrvatski sabor ratificirao 1997. godine: **„Republika Hrvatska, u svjetlu načela o vjerskoj slobodi, poštuje temeljno pravo roditelja na vjerski odgoj djece ... Odgojno-obrazovni sustav u javnim predškolskim ustanovama i školama, uključujući i visoka učilišta, uzimat će u obzir vrijednosti kršćanske etike“**.
- Mi sa žalošću konstatiramo, da aktualna vlast u Republici Hrvatskoj ne poštuje niti taj međudržavni ugovor – koji je prema Ustavu Republike Hrvatske, nakon što ga je 1997. godine ratificirao Hrvatski sabor, po pravnoj snazi čak iznad zakona, a kamoli iznad jednog Nastavnog plana i programa – kao što ne poštuje ljudska prava roditelja da imaju prvenstvo u odgoju djece, i ljudska prava djece da imaju roditelje koje čak i državne vlasti moraju uvažavati.
- Naime je u našem narodu tradicionalna etika da se kao **odgovorni seks** uzima onaj, koji je u braku: Nastavni plan i program naprotiv želi podučiti da je odgovoran seks onaj, u kojem se koristi prezervativ.
- Također podsjećamo da je činjenica kako život počinje začecem – znanstveno potvrđena činjenica; to nije tek jedan o dmogućih vrijednosnih sudova, kako pisci zdravstvenog odgoja žele dezinformirati našu djecu.
- Podsjećamo također na činjenicu da promiskuitetno ponašanje nosi sa sobom povećani rizik od spolno prenosivih bolesti – što autori novog zdravstvenog odgoja žele prešutjeti našoj djeci.
- Sa žaljenjem čitamo stranice priručnika koje je Ministarstvo u 30.000 primjeraka dalo tiskati za prosvjetne radnike koji će trebati educirati našu djecu (pri čemu većina tih prosvjetnih djelatnika nije pohađalo sveučilišne programe koji bi imali ikakve veze sa zdravstvenim odgojem): makar na više stotina stranica tih dokumenata ima i stvari koje su točne, i koje ne odudaraju od do sada u hrvatskim školama podučavanih sadržaja – nažalost ima u priručnicima i takvih stranica, na kojima se stajališta većine roditelja i zapravo većine naroda opisuju samo s jednim razlogom: da ih se prikaže kao zaostale i potrebne prosvjećivanja. U konzekvenci: da se poduču našu djecu kako da odbace vrijednosti u kojima ih mi odgajamo.
- Podnoseći ovaj prijedlog za ocjenu suglasnosti propisa sa Ustavom i zakonom, još jednom se pozivamo na članak 26. Opće deklaracije o ljudskim pravima:

Roditelji imaju pravo prvenstva u izboru vrste obrazovanja za svoju djecu.